

"Anderen nabij zijn, in tijden van afstand houden"

Goede vrienden,

We beleven moeilijke tijden. Buiten op straat is het ongewoon stil en kalm. Om de meest kwetsbare mensen in onze samenleving te beschermen, worden we terecht opgevorderd om binnen te blijven. Die nieuwe realiteit, die veel aanpassing vraagt van ons allemaal, doet mij denken aan Dietrich Bonhoeffer, een groot christen die omwille van zijn verzet tegen Hitler in de gevangenis werd opgesloten. Vanuit zijn cel schrijft hij een indrukwekkende brief over de zending van christenen. Met zijn scherpe blik voorziet hij dat de Kerk haar oude privileges zal verliezen. Maar dit kan Jezus' Geest niet hinderen om altijd weer vrouwen en mannen te bezielen:

“Er zullen mensen zijn die bidden en het goede doen en wachten op Gods uur.”

Bidden, goed doen en wachten: het zijn ook vandaag drie vitale werkwoorden en ze passen perfect voor deze veertigdagentijd. Kardinaal De Kesel schreef het zo treffend in zijn verklaring voor de Kerk in ons land. Je kan die nalezen op Kerknet

(<https://www.kerknet.be/bisschoppenconferentie/artikel/boodschap-van-kardinaal-jozef-de-kesel-tijden-van-coronavirus?microsite=207>):

“Vasten is een tijd van meer toelag op het bidden en van grotere aandacht voor de liefde tot de naaste”.

Bidden

Beginnen we met het bidden. Dat mogen we allerminst verwaarlozen, vooral nu we de steun van parochievieringen moeten missen. We ervaren het allemaal: er breken moeilijke tijden aan. Maar laat ons niet vergeten: de innigste gebeden worden vaak in tijden van grote nood geschreven. Zo ging het ook bij Bonhoeffer: de gebeden uit de cel komen recht uit het hart. Zijn korte gebedsbriefjes werden aan andere gevangenen doorgesmokkeld, al stond daarbij het eigen leven op het spel. Vandaag moeten we zoveel moeite niet doen. We beschikken over een rijk aanbod op het internet. Zo kan je doorklikken naar:

- de dagelijkse Schriftlezingen: <https://www.dagelijksevangelie.org/NL/gospel>
- het digitaal breviergebed: <https://www.tiltenberg.org/getijdengebed/index.html>
- de psalmen (<https://www.bijbelhuiszevenkerken.be/blog/2010/01/01/waken-met-de-psalmen/>) en de zondagslezingen (<https://www.bijbelhuiszevenkerken.be/blog/2015/03/01/zondagslezingen-8-maart-2015>) voorgelezen door het Bijbelhuis
- het gebed van enkele broeders van Taizé via streaming: <https://www.facebook.com/taize>
- de bezinning met de Jezuïeten: <https://www.ignatiaansbidden.org/links/>
- de eucharistie op tv (o.a. via Eén of KTO) en via Kerknet: <https://www.kerknet.be/kerknet-redactie/artikel/radiomis-en-tv-mis-op-vrt-en-online-radio-maria>
- het digitaal gebedsintentieboek: <https://www.kerknet.be/kerknet-redactie/artikel-informatie/bid-mee-gebedsintenties-uit-de-kerk>

Ik dank de pastoors en hun teams die het kerkgebouw open houden en de geloofsgemeenschap via streaming samenhouden rond de eucharistie of het gebed. Verbondenheid maakt vindingrijk. En vergeten we niet dat zelfs het eenvoudigste gebed bij een aangestoken kaarsje ons de nabijheid herinnert van Jezus en van zieken en eenzamen.

Goed doen

Oprecht gebed opent ons de ogen voor Gods zorgzame aanwezigheid. Omdat het zo vitaal is, blijft dit het eerste gebod. Maar het tweede is daaraan gelijk. Onze ogen gaan open voor onze zusters en broeders in nood. Gelukkig is er de mateloze inzet van het medisch personeel met daarrond een ruimere golf van solidariteit, waarbij we ons kunnen aansluiten. We moeten het echt niet ver gaan zoeken. Jonge ouders mailen mij dat ze hun kinderen leren om opa en oma niet te vergeten. Al mogen ze niet op bezoek, ze kunnen hen elke dag telefoneren of skypen. De allerkleinsten sturen een tekening of een briefje per post. Buren helpen bejaarden bij hun boodschappen van voeding en medicijnen. Weer anderen zijn zo creatief dat ze mondmaskers naaien voor een naburig ziekenhuis (<https://www.vrt.be/vrtnws/nl/2020/03/16/oproep-mondmaskers-ook-mensen-die-zelf-thuis-maskers-naaien-k/>).

Veel dank ook aan de parochies die hun solidariteit concreet maken met een telefoon- of boodschappendienst. Er zijn zoveel mooie voorbeelden van engagement. Vermoedelijk kent u er ook. Zend ze alstublieft naar onze Dienst Communicatie (persdienst.bisdomebrugge@kerknet.be), dan kunnen we ze langs onze site bekend maken om elkaar te inspireren. Waar het op aankomt – zeker voor wie de Kerk draagt – is dit: anderen nabij zijn, in tijden van afstand houden.

Wachten

Afstand en daarbij horende pijn brengen mij, goede vrienden, bij de laatste gedachte: het wachten. Akkoord, ‘wachten’ klinkt tegendraads in onze consumptiecultuur van *‘tout et toute de suite’*. Maar wat de crisis ons leert, is dat niet ‘alles altijd en onmiddellijk’ kan. Er zijn grenzen: voor onszelf, voor onze gemeenschap die niet meer kan samenkomen, voor de geneeskunde en voor onze geglobaliseerde economie. Natuurlijk moeten gelovigen niet lijdzaam toekijken. Maar onze inzet zal erbij winnen, wanneer we het geduld bewaren. De deskundigen voorzien een lange, moeilijke periode. Zelfs het grootste enthousiasme van het begin zal op de proef gesteld worden. Laten we dus vertrouwen, laten we hopen, laten we elkaar geduldig dragen. Dat het hopen niet ijdel is, vieren we straks met Pasen. Jezus lijdt mee met alle menselijke pijn. Hij doet dat uit onverdiende liefde. En die Liefde is sterker dan de dood. Hoop raakt het hart van het evangelie. Ook hier geeft Bonhoeffer te denken: “Een geloof dat niet hoopt, is ziek.”

Laat ons, goede vrienden, de hoop bewaren, zorg dragen voor elkaar en voor onszelf!
Met een heel verbonden groet,

+Lode Aerts
Bisschop van Brugge